

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 34843

гр. София, 23.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
закрито заседание на 23.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разглежда дело номер **8533** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. К. Н. (А. К. N.), гражданка на С., чрез адвокат Т. И. срещу отказ от 29.07.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „D“ на съветник-консул, при Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Турция.

По делото е постановено решение № 31271/24.09.2025 г., с което жалбата е уважена.

С молба от 07.10.2025 г. процесуалният представител на ответника е поискал, съдът да измени решението си в частта за разноските, като на жалбоподателя се присъди възнаграждение в минимален размер, поради това, че спорът не с фактическа и правна сложност.

От пълномощника на жалбоподателя е постъпил отговор, в което молбата се оспорва като неоснователна.

Съдът, като взе предвид изразеното в молбата на пълномощника на оспорващия, както и доказателствата по делото, намира следното:

Съгласно чл. 248, ал.1 ГПК, приложим съобразно препращащата норма на чл.144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. В конкретния случай решението на съда подлежи на обжалване, поради което е относима първата хипотеза.

Искането за изменение на решението в частта за разноските е предявено в установения срок, поради което и доколкото е направено от надлежна страна, е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

По силата на чл. 78, ал. 5 от ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е

прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В разпоредбата не е указано в какъв срок следва да бъде направено възражението за прекомерност, поради което съдът намира, че в случая, няма пречка то да бъде разгледано, защото е предявено в срока по чл. 248 от ГПК.

От друга страна съдът намира това възражение за неоснователно.

В случая адвокат И. е извършил всички действия по изготвянето и подаването на жалбата. Упълномощеният, заедно с адвокат И., адвокат Н. се е явил по време на проведеното по делото открито заседание.

Следва да се отбележи, че договореното и платено адвокатско възнаграждение между адвокат Т. И. и А. К. Н. е в минимален размер, съгласно чл. 8 , ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, [бр. 14 от 2025 г.](#)).

Във връзка с изложеното, съдът намира, че искането пълномощника на ответника за изменение на решение № 31271/24.09.2025 г., в частта за разноските е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 248 от ГПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искане от 07.10.2025 г. на процесуалния представител на ответника, съдът да измени решение № 31271/24.09.2025 г. в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване, по реда на обжалване на съдебното решение - пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.